

ФАКУЛТЕТ: Универзитет у Београду – Филозофски факултет
Број захтева: ЗЈ 05/2-7 бр. _____
Датум: 04.03.2022. године

Образац 2

СЕНАТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
- ПОСРЕДСТВОМ ВЕЋА НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА -

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ РЕДОВНОГ
ПРОФЕСОРА

1. Име, средње име и презиме кандидата: ДАРКО (ЖИВОРАД) ТОДОРОВИЋ
2. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: КЛАСИЧНЕ
НАУКЕ
3. Радни однос са пуним или непуним радним временом : ПУНО РАДНО ВРЕМЕ
4. До овог избора кандидат је био у звању ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА

у које је први пут изабран 12.07.2017. ГОДИНЕ

за ужу научну област /наставни предмет КЛАСИЧНЕ НАУКЕ

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање 12.07.2021.
ГОДИНЕ
2. Датум и место објављивања конкурса 05.01.2022. године „Послови“ Националне
службе за запошљавање, 10.01.2022. године сајт Филозофског факултета и
Универзитета у Београду
3. Звање за које је расписан конкурс РЕДОВНИ ПРОФЕСОР

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета,
24.12.2021. године.

1. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна, односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	---	-------------------------------------

- 1) Др Александар Лома, редовни професор, Историја граматичког грчког језика, Филозофски факултет у Београду
 - 2) Др Ненад Ристовић, редовни професор, Класичне науке, Филозофски факултет у Београду
 - 3) Др Бојана Крсмановић, научни сарадник Византолошког института САНУ
2. Број кандидата пријављених на конкурс: ЈЕДАН
 3. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: НЕ
 4. Датум стављања реферата на увид јавности 08.02.2022. ГОДИНЕ
 5. Начин (место) објављивања реферата: сајт Филозофског факултета у Београду
 6. Приговори: /
IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 25.02.2022. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата др Дарка Тодоровића у звање редовног професора вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл.72.ст.4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

Напомена: сви прилози, осим под бр. 4.и 5. достављају се и у електронској форми.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 319/1-III/2
25.02.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. алинеја 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој III редовној седници, одржаној дана 25.02.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Дарко Тодоровић** изабере у звање РЕДОВНОГ ПРОФЕСОРА за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ, тежиште истраживања: АНТИЧКА И ВИЗАНТИЈСКА КЊИЖЕВНОСТ, са пуним радним временом, на Одељењу за класичне науке, на неодређено време.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање редовног професора, за ужу научну област КЛАСИЧНЕ НАУКЕ, тежиште истраживања: АНТИЧКА И ВИЗАНТИЈСКА КЊИЖЕВНОСТ, због потребе Факултета, Одељења за класичне науке.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 25.02.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Дарко Тодоровић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању ("Сл. гласник РС", број 88/17, 27/18, 73/18, 67/19, 6/20, 11/21 и 67/21), чланом 135. Статута Универзитета ("Гласник Универзитета у Београду", број 201/18, 207/19, 213/20, 214/20 и 217/20), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Дарку Тодоровићу
ВЕЋА
1х Одељењу за класичне науке
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК

Проф. др Данијел Синани

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета у Београду од 23. децембра 2021. године изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног редовног професора за ужу научну област Класичне науке, са тежиштем истраживања у области античке и византијске књижевности.

На конкурс објављен у листу „Послови“ од 5. јануара 2022. године пријавио се један кандидат, др Дарко Тодоровић, ванредни професор на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду. На основу поднете документације и детаљног увида у досадашњи рад кандидата, Комисија има част да Изборном већу Факултета поднесе следећи

ИЗВЕШТАЈ

Професор др Дарко Ж. Тодоровић рођен је 7. јула 1959. године у Београду, где је завршио основну школу и гимназију (Шеста београдска гимназија). Године 1989. дипломирао је на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду са просечном оценом 9,61 у току студија. Постдипломске студије завршио је на истом одељењу, где је 1996. године одбранио магистарски рад на тему *Хортацисова Ерофила и Сенекина трагедија – један пример рецепције античке драме*. Докторску дисертацију под насловом *Сенекина римска трагедија и њени хеленски узор* одбранио је 2006. године на Филолошком факултету у Београду.

Од 1990. до 1992. године Тодоровић је радио као професор старогрчког и латинског језика у Филолошкој гимназији у Београду. У периоду 1992–1997. био је запослен као истраживач-приправник, а од 1997. као истраживач-сарадник у Балканолошком институту САНУ, где је био ангажован на пројекту „Језичка и књижевна повезаност балканских народа“. Од 1997. до 2006. године радио је као асистент на новооснованој Катедри за неохеленске студије Филолошког факултета у Београду за предмете Историја грчког језика и Класични грчки језик. Године 2006. изабран је у звање доцента за предмет Историја грчког језика на истој катедри, а 2012. поново је биран у исто звање. Од 2013. године запослен је као доцент на Одељењу за класичне науке Филозофског факултета у Београду за предмете Увод у класичне науке, Грчки језик 2 и Византијска филологија 1. Године 2017. изабран је у звање ванредног професора на предметима Византијска филологија 1 и 2 и Увод у класичне науке.

Научноистраживачки рад др Дарка Тодоровића обухвата широк спектар тема из области књижевне историје и теорије античке и византијске књижевности, као и рецепције античког наслеђа у српској књижевности. Тодоровић је објавио и више превода с класичних језика, новогрчког и немачког.

Др Дарко Тодоровић испуњава услове за избор у редовног професора прописане „Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду“, као и „Правилима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду“.

У периоду од избора у звање ванредног професора (2017), Тодоровић је објавио следеће радове:

1. *An Outline of an Ontology of the Toy*. Belgrade: Faculty of Philosophy, University of Belgrade, 2021, 1–191.

Монографска студија *An Outline of an Ontology of the Toy* (*Главн онтологије играчке*), писана је на енглеском језику, и обухвата Преговор, осам тематских поглавља, Библиографију и два Индекса, општи (именски и стварни) и Индекс цитираних места (махом навода из списка Аристотеловог корпуса). Студија се бави онтолошком природом, одн. специфичном супстанцијалношћу играчке, којом се ова врста ствари карактеристично издваја међу осталим (природним, артифицијелним и уметничким у ужем смислу). Феномену играчке и игре аутор приступа, као што је истакнуто у Предговору (Introductory Note, 15–18), са становишта класичне аристотеловске онтологије и њене традиционалне појмовне апаратуре (дефинисане, пре свега, у *Метафизици* и *Физици*). Полазећи (у првом поглављу, насловљеном Preliminaries, 21–30) од Аристотелове поставке да је једино знање које се може комуницирати, одн. предавати и примати, оно које има универзални, концептуални карактер, одн. карактер „науке“ (гр. ἐπιστήμη), аутор закључује да би и најранија сазнања која први педагози (родитељи и дадиље) комуницирају својим питомцима, будући преносива („поучљива“ и „научљива“), већ морала бити у основи синтетичка – апстрактна и универзална. Друго поглавље (Imitating the Idea, 31–35) уводи појам *играчке*, која је схваћена као основни медиј ове апстрактне, концептуалне поруке – појмовног садржаја који, сходно томе, не би могао бити ништа друго до *идеја* (εἶδος) у класичном платоновском значењу термина. Играчка је, тако, схваћена као најраније учило и најприкладнији медиј најранијег комуницирања универзалних појмовних садржаја (родова и врста), предочених у концентрисаном, схематском облику, редукованом на најопштије и најнужније појмовне одредбе и лишеном свега акциденталног (тако би нпр. дрвени коњић, као материјално оваплоћење платоновског „коњства“, служио у првом реду раном усвајању апстрактног појма одговарајуће животињске врсте, појма „коња уопште“). Треће поглавље (Imitating the Wild, 37–39) осветљава још један важан функционални аспект играчке, карактеристичан за неке од њених најчешћих традиционалних типова: реч је о играчкама које предочују најразличитије животињске врсте са израженим антропоморфним цртама. Такве играчке, путем наглашене антропоморфизације својих природних оригинала, које репродукују у једном карактеристично безопасном, „доместицираном“ виду, играју необично важну улогу у раном интелектуалном савлађивању неизвесних и потенцијално угрожавајућих аспеката „дивљег“ природног окружења, утемељујући поуздани, заштићени домен културе и одговарајућу свест о универзалном антропоцентризму. Четврто поглавље (Imitating the Agon, 41–45) први пут доводи играчку у контекст *игре*, посебно тзв. друштвених игара, које су у начелу осмишљене као симулација сукоба зараћених страна – имитација *агона*. Изворни агон је, наиме, схваћен у значењу ширем од уобичајеног („спортско надметање“), наиме, као озбиљна борба на живот и смрт, са неизвесним, неретко фаталним исходом. Насупрот томе, *играчки*, „спортски“ агон, у којем победа и пораз имају само привидни карактер (будући да никад не доводе до супстанцијалног поништења супарничке стране), интерпретиран је као „бескрвни“ симулакрум стварног – а све у циљу раног навикавања на мисао о тобоже безболном карактеру стварних агона (и одговарајућих стварних ризика и губитака) са којима ће се васпитаник суочавати у реалном природном и друштвеном контексту који га очекује на зрелијем узрасту. Са петим поглављем (Imitating the Substantial Change, 47–52) анализа се у целини помера на терен аристотеловске појмовне апаратуре у ужем техничком смислу. Полазећи од Аристотеловог одређења

супстанцијалне промене, као преласка индивидуалне супстанције (τόδε τι) из небивствовања у бивствовање, и обрнуто, аутор закључује да играчка, с обзиром на своју атипичну супстанцијалност, измиче овој врсти промене (тј. настајању и нестајању). Уколико је, наиме, супстанцијална промена, уопште узев, одређена везивањем форме (εἶδος) за одговарајућу материју (одн. њиховим одвајањем), онда ова врста везе не би могла доћи у обзир у случају играчке, која је, као *чиста форма*, само површно и „привремено“ придружена некој неодговарајућој, арбитрарној материји (коњ од дрвета или плиша, насупрот коњу од крви и меса). Супстанцијална промена погађала би, тако, само материју индивидуалног примерка играчке одређеног типа (дрво, плиш), али не и саму играчку као такву, чија супстанцијалност, строго узев, почива на самом концептуалном садржају (играчка као платоновска идеја, „коњство“), а не на вези концептуалног садржаја са овом или оном (неадекватном, произвољно придруженом и универзално заменљивом) материјом. Шесто поглавље (Imitating the Accidental Change, 53–61) посматра играчку с обзиром на посебне врсте тзв. *акциденталних промена*, од којих Аристотел разликује три (тј. три специфичне врсте *кретања*): квалитативну, квантитативну и локалну. Анализа ће показати да је од свих трију акциденталних промена играчка објективно подложна само локалној, тј. промени места. Будући вечита и неуништива (у смислу супстанцијалне промене – јер, као и свака платоновска идеја, нити настаје, нити може пропасти), играчка је неподложна квалитативној и квантитативној промени (оне погађају само индивидуални примерак, али не и играчку *per se*, која нема индивидуални карактер); насупрот томе, неограничена локомоторна варијабилност (у контексту игре, посебно друштвених игара, са њиховим карактеристичним покретањем и премешањем *играчких фигура* у складу са конвенционалним правилима) лежала би у самом суштинском одређењу играчке као медија *игре*, тј. једне врсте правилног, ритмичног *кретања*. Средишњу тему седмог поглавља (Imitating the Divine, 63–133) чини Аристотелово учење о стратификацији материјалне компоненте супстанције, примењено на разматрање супстанцијалног статуса играчке, као једне специјалне врсте супстанције. Сваки материјални слој – материја за квалитативну, квантитативну и локалну промену – омогућава, по Аристотелу, по једну посебну врсту кретања, одн. акциденталне промене (промену квалитета, квантитета и места). Посебну пажњу аутор ће посветити Аристотеловом концепту *интелигибилне материје*, о којој Стагиранин даје само неколико штрихова и недовољно експлицитних одређења. Настојећи да учење о интелигибилној материји интерпретира у складу са целовитим системским контекстом учења о слојевању супстанцијалне материје, аутор ће највећи део овог најдужег поглавља посветити покушају да поменути контроверзну „концептуалну“ материјалност играчке интерпретира управо у смислу Аристотелове интелигибилне, нечулне, еидетске материје. Тако би, према овој претпоставци, интелигибилна материја, уз локалну (у складу с општим закључком претходног поглавља), чинила једини материјални супстрат на коме би почивала објективна супстанцијалност играчке, док би остали, чулни слојеви материје имали само привидни, илузорни статус. Осмо поглавље (Flesh & Plush: The Ontology of the Toy, 135–160) има за предмет управо однос поменутих двеју материјалних компоненти: а) стварне, засноване на интелигибилној и локалној материји (играчка као материјални, просторно објективирани и покретљиви εἶδος, остварен у материјалном медију интелигибилне и локалне материје); и б) илузорне, везане за преостале слојеве чулне материје појединачних примерака играчака одређеног типа (ова материја је, по дефиницији, неадекватна и универзално заменљива). Супстанцијалност играчке, као објективираног, оспољеног,

просторно материјализованог εἶδος-а, заснивала би се, дакле, искључиво на интелигибилној и локалној материји; док би чулна (квалитативна и квантитативна) компонента појединачних примерака играчке (дрво, плиш), играла улогу факултативног, необавезног и универзално заменљивог додатка. Ова веза имала би, према томе, случајни и привидни карактер – па би, тако, свака играчка, у коначном резултату, била нека врста илузорног објекта, тродимензионалног миража, покретног „холограма“. Последње, девето поглавље (Conclusion, 161) доноси коначни збир закључака свих претходних.

2. ‘Theophylact of Ohrid between the Doukai and the Komnenoi’, in *Byzantine Authors and Their Times* (ed. V. N. Vlyssidou). Athens: National Hellenic Research Foundation, Institute of Historical Research, 2021, 223–251.

Студија прати професионалну, академску и црквену каријеру Теофилакта Охридског (око 1050–после 1107, или после 1126), сагледавајући је у светлу сложених политичких прилика на византијском двору последњих деценија XX века. Као поданик двеју владарских породица, Дука и Комнина, Теофилакт ће своју јавну делатност прилагођавати актуалним приликама на двору, обележеним трајном напетостју и страначким борбама царских ривала. Испрва штићеник Дука и дворски учених младог принца из ове породице, Теофилакт ће, са измењеним политичким приликама и постепеном превлашћу комнинског геноса, настојати да учврсти своју позицију и у новонасталој ситуацији. Уздицање на високо звање поглавара Охридске архиепископије Теофилакт ће, међутим, доживети као неку врсту часног изгнанства. Приморан да богати живот престонице замени службовањем у удаљеној провинцији централног Балкана, охридски архиепископ безуспешно настоји да бројним писменим апелима издејствује повратак у дворску средину. У раду је посебна пажња посвећена Теофилактовим похвалним беседама насталим у цариградском периоду: у њима долази до изражаја његов двоструки клијентски положај, и извесна растрзаност између царских патрона двеју ривалских породица.

3. ‘Aristotle’s Mimesis as a Pedagogical Means (Poet. 1448b7–8)’, in *Paideia: The Language and Philosophy of Education* (eds Lj. Radenović, D. Dimitrijević and I. Akkad), Belgrade: Faculty of Philosophy, University of Belgrade, 2021 (у штампи).

Усамљени помен мимезе (μίμησις), као основног преносиоца сазнања на најранијем узрасту – концизна формулација коју налазимо у 4. поглављу *Поетике* (1448b7–8) – остао је без детаљније елаборације у остатку Аристотеловог корпуса. Полазећи од познатог Аристотеловог става да особине „поучљивости“ и „научљивости“ припадају искључиво концептуалном сазнању, аутор настоји да реконструира појам ране когнитивне мимезе, интерпретирајући је – у складу са основним теоријским претпоставкама аристотеловске епистемологије – као најважније средство апстрактног, концептуалног сазнања, прилагођено сазнајним способностима најмлађих питомаца. Посебна пажња посвећена је, у том смислу, играчкама, које су схваћене као најважнији инструмент ове најраније миметичке поуке. Функција играчке, као првог педагошког оруђа, сагледана је на неколико различитих планова, с обзиром на неколико основних „лекција“ претпостављеног елементарног силабуса.

4. „Мучења светих Ермила и Стратоника“, у: *Ермил и Стратоник. Свети ранохришћански мученици београдски* (ур. Д. Прерадовић). Београд: Балканолошки институт САНУ, 2021, 137–150.

Мучења Ермила и Стратоника преведена на савремени српски језик, пропрећена уводном студијом и филолошко-историјским коментарима, и објављена у монографском зборнику посвећеном двојци београдских мученика, припадају преметафрастичком периоду. Текст представља најранију верзију страдања двојице ранохришћанских светитеља, мучених и погубљених у Сингидунуму за време владавине Лицинија, Галеријевог и Константиновог савладара (308–324). Трајни углед који су ова два мученика уживала у византијском свету потврђен је чињеницом да је њихова легендарна *vita* – која је ревидирана у периоду пре VII века (када је класични топоним Сингидунум већ изашао из употребе), вероватно у VI веку, ако не и раније – претрпела неколико књижевних обрада и скраћивања у наредним вековима. Једва да ишта у овом тексту које је саздан од топоса мученичких књижевности може послужити као чињеница од историјске вредности. Али текст *Мучења* и не треба схватити као историјски извор, будући да је његова документарна вредност, уколико је има, врло скромна. Вредност овога текста, међутим, лежи у његовој књижевно-историјској посебности: оно је редак сачувани примерак преметафрастичке хагиографије која је до нас доспела само у оскудним траговима.

5. „Аристофанове *Жабе* у необјављеном преводу Милоша Н. Ђурића“, у: *Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног* (зборник научног скупа одржаног 21. децембра 2017. у САНУ и на Филозофском факултету Универзитета у Београду, ур. З. Бојовић). Београд: Српска академија наука и уметности, 2021, 177–202.

Важан део преводилачке заоставштине великог српског хеленисте Милоша Н. Ђурића заузимају његови метрички прелепи Аристофанових комедија (*Лисистрата*, *Облакиње* и *Птице*, све три објављене 1963. године). Следећи и у овој области општа начела једне јединствене и препознатљиве преводилачке поетике, Ђурић, чини се, ипак не успева да и у жанру комедије досегне највиши ниво својих преводилачких могућности, остварен у класичним преводима хеленског епа и трагедије. То се делимично може објаснити и пишчевим сензибилитетом и изразитијом склоношћу ка „високим“ и „озбиљним“ родовима античке књижевности. Рад је посвећен необјављеном преводу Аристофанових *Жаба* из 1958. године, сачуваном у ауторовој рукописној заоставштини. У раду се упоређују језичко-стилске одлике Ђурићевог и једног другог, уметнички успелијег домаћег превода Аристофанових *Жаба* – оног из пера Радмиле Шалабалић (обј. 1978), заснованог на принципима једне радикално другачије преводилачке поетике.

6. ‘Fear and Pity? (Arist. Poet. 6, 1449b27–28)’, *Lucida intervalla* 50, 2021, 29–41.

Полазећи од једног броја примера објективне употребе термина φόβος и ἔλεος у класичном грчком, аутор указује на могућност одговарајућег граматичког читања познатог става о трагичком очишћењу из Аристотелове дефиниције трагедије (*Поетика* 6, 1449b27–28). За разлику од већине досадашњих интерпретација, појмовни пар се овај пут доводи у везу са двема врстама *радњи* – објективних драмских призора који изазивају афекте страха и сажаљења – а не са самим афектима које такви призори изазивају у гледаоцу.

7. ‘Τοῦτό μοι τέλεισον – “Take care of this for me”: Official and Private Communication in the Letters of Theophylact of Ohrid’, у: *Гласови и слике. Облици комуникације на средњовековном Балкану (IV–XVI век)* (ур. С. Бојанин, Љ. Милановић и М. Цветковић),

Београд: Византолошки институт САНУ, 2020, 93–138. (у коауторству са Бојаном Крسمановић).

Кореспонденција Теофилакта Охридског на више начина илуструје феномен приватног удруживања и употребу личних веза у службеној. Охридски архиепископ језик и стил својих писама прилагођавао је кореспондентима, водећи рачуна о њиховом друштвеном рангу, политичком утицају, рођачким везама са царем и другим члановима породица Комнина и Дука. Анализирана су и писма која је Теофилакт размењивао са својим присним пријатељима, неретко бившим ученицима, од којих је у више наврата тражио да искористе своје положаје и интервенишу у корист Охридске архиепископије. Посебно је истакнуто једно писмо које је Теофилакт упутио свом пријатељу Михаилу Пантехнису (Gautier 1986, бр. 114), које баца посебно светло на целокупну службену кореспонденцију охридског архиепископа.

8. ‘One erroneous attribution of *Defence of Eunuchs*’, *Byzantinische Zeitschrift* 112/1, 2019, 193–220.

Чланак прати тровековну традицију погрешне атрибуције *Похвале евнуха*, дијалога из пера Теофилакта Охридског. Од како је Петер Ламбек, главни библиотекар дворске библиотеке у Бечу, године 1671. идентификовао аутора расправе као Теодора Педагога, готово непознатог учитеља цара Константина VII Порфирогенита, ову неисправну атрибуцију врло брзо је прихватио и проширио велики број учених људи у наредним генерацијама. Иако је питање ауторства успешно решио 1768. године Анђело Бандини, управник фирентинске Лауренцијане, овај исправни податак остао је непознат писцима у наредним вековима, што је довело до тога да се уврежена грешка одржи све до седамдесетих година прошлог века, у предвечерје првих критичких издања *Одбране* (Gautier 1980, Spadaro 1981). Чланак прати замршену историју погрешне атрибуције, настојећи да установи неку врсту стематске правилности између неколико огранака погрешне традиције.

9. „Теофилакт Охридски, дворски панегиричар и црквени посленик“, у: *Ниш и Византија* (седамнаести међународни научни скуп, Ниш 3–5. јун 2018, зборник радова XVII, ур. Миша Ракоција). Ниш: Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија нишка, Нишки културни центар, 2019, 447–464.

Последња деценија XI века означила је ново поглавље у животу реформисане Охридске архиепископије. У личности Теофилакта Охридског, ова осетљива област, изложена непрестаној војној и идеолошкој кризи, добила је једног од најенергичнијих заточника византијске државне и црквене политике. Нашавши се у новој средини са дугом и дубоко укоревљеном традицијом домаће духовности, цариградски интелектуалац ће бити у стању да помири свој културни елитизам са практичним дужностима црквеног администратора и теренског радника, посвећено штитећи своју „варварску“ паству. Чланак, међутим, у првом реду осветљава прву, световну фазу Теофилактове каријере, повезану са његовом делатношћу у реторској школи, као и његову активну уплетеност у збивања на тек установљеном комнинском двору. Испрва штићеник најистакнутијих представника царске породице Дука, дворски панегиричар и учитељ младог принца из ове владарске куће, Теофилакт ће, напослетку стећи новог покровитеља у личности цара Алексија I Комнина (1081–1118). То ће означити преломну тачку у Теофилактовој

каријери, када ће дворски службеник постати високи црквени великодостојник (око 1090/91).

У некрологу „Проф. Миодраг Мића Стојановић (1934–2020)“, *Balkanica* 51, 2020, 289–291, евоцирана је успомена на животну и радну каријеру проф. Стојановића, класичног филолога, неохеленисте и балканолога, научног саветника Балканолошког института САНУ, редовног професора Филолошког факултета у Београду и првог управника новоосноване Катедре за неохеленске студије. Проф. Миодраг Стојановић је аутор великог броја научних радова из области балканологије и новогрчке књижевности, као и књижевних превода са новогрчког језика.

Дарко Тодоровић је досад учествовао на двадесет шест научних скупова у земљи и иностранству, а од последњег реизбора на пет научних скупова – са следећим саопшењима: 1) „Аристофанове *Жабе* у необјављеном преводу Милоша Н. Ђурића“, научни скуп *Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног*, САНУ и Одељење за класичне науке Филозофског факултета Универзитета у Београду, децембар 2017; 2) „Теофилакт Охридски, дворски панегиричар и црквени посленик“, XVII међународни научни скуп *Ниш и Византија*, Универзитет у Нишу, Православна епархија нишка, Нишки културни центар, јун 2018; 3) ‘Aristotle’s Mimesis as a Pedagogical Means (Poet. 1448b7–8)’, међународни научни скуп *Paideia: The Language and Philosophy of Education*, Belgrade: Faculty of Philosophy, University of Belgrade, март 2019; 4) ‘Аристотелова στέρσις и Харвијева conceptio’, научни скуп *Филозофија и наука*, САНУ и Одељење за филозофију Филозофског факултета Универзитета у Београду, октобар 2020; 5) „Теофилакт Охридски као Kaiserkritiker“, VII национална конференција византолога, САНУ, јун 2021. (Тодоровић је био председавајући једне од тематских сесија).

Тодоровић је био члан Организационог одбора научног скупа *Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног*, одржаног 21. децембра 2017. године, на педесетогодишњицу смрти академира М. Н. Ђурића (организатори су били Одељење језика и књижевности САНУ и Одељење за класичне науке Филозофског факултета у Београду).

У периоду од избора у звање ванредног професора кандидат је одржао неколико јавних предавања у Хеленској фондацији за културу (2018. године, на тему историје грчког језика у класичном и покласичном периоду; 2019. године, на тему спева *Еротокритос* критског песника Виценцоса Корнароса; 2020. године, на тему преводилачке поезије проф. Радмиле Шалабалић)

Кандидат је написао више рецензија на текстове намењене објављивању у угледним часописима из области филологије, историје, византологије и теорије књижевности (*Lucida intervalla*, *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, *Зборник радова Византолошког института*, *Филолошки преглед*).

Дарко Тодоровић је био члан или ментор у већем броју комисија за одбрану завршних, као и двадесет и четири мастер рада, две магистарске и осам докторских дисертација на Филозофском и Филолошком факултету у Београду. Тренутно је ментор у трима комисијама за израду мастер рада и двома комисијама за израду докторске дисертације. У периоду од 2017. до 2021. године учествовао је у одбрани два докторска рада (једанпут као ментор), шест мастер радова (трипут као ментор), као и једног броја завршних и дипломских радова. У досадашњој сарадњи са кандидатима показао је висок

степен стручности и отворености за сарадњу, о чему сведочи и чињеница да су један дипломски рад и два мастер рада, написани под његовим менторством, награђени Бранковом наградом Матице српске.

Од 2014. до 2020. године Тодоровић је сарађивао на пројекту Византолошког института САНУ „Традиција, иновација и идентитет у византијском свету“, где је био ангажован на превођењу епистоларне заоставштине Теофилакта Охридског.

Као члан Савета и Етичке комисије Филозофског факултета у другом мандату, одговорно заступа своје Одељење на тим факултетским телима.

Поред наставе на Филозофском факултету у Београду, Тодоровић је од 2002. године ангажован и на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу у настави предмета Латински језик 1 и Латински језик 2 на студијским програмима Шпански језик и хиспанске књижевности и Италијански језик и књижевност.

Кандидат поседује двадесетпетогодишње искуство у раду са студентима на Филолошком и Филозофском факултету у Београду, као и на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу.

У свим досадашњим студентским евалуацијама др Дарко Тодоровић је био оцењен највишим оценама на сва три нивоа студија (просечна оцена у студентским анкетама током претходног изборног периода износи 4,7), што сведочи о врло доброј комуникацији са студентима и савесном и темељном приступу педагошком раду.

Узимајући у обзир квалитет и резултате у научноистраживачком и наставном раду, сматрамо да професор др Дарко Тодоровић испуњава све услове за избор у више звање. Он својим досадашњим учинком на оба поља испуњава све формално постављене захтеве и доказује да је постигао научну зрелост у разним доменима који чине комплексну дисциплину каква је класична филологија, издвајајући се ширином својих интересовања, озбиљношћу приступа научним проблемима и посвећеним педагошким радом. Задовољство нам је, стога, да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложимо да др Дарко Тодоровића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Класичне науке, са тежиштем истраживања у области античке и византијске књижевности.

У Београду, 7. фебруара 2022. године

Чланови комисије:

др Александар Лома,
редовни професор

др Ненад Ристовић,
редовни професор

др Бојана Крсмановић,
научни саветник Византолошког института САНУ

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

І - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет**
 Ужа научна, односно уметничка област: **Класичне науке**
 Број кандидата који се бирају: **1**
 Број пријављених кандидата: **1**
 Имена пријављених кандидата:
1. Дарко Тодоровић

ІІ - О КАНДИДАТИМА

1) - Основни биографски подаци

- Име, средње име и презиме: **Дарко Ж. Тодоровић**
 - Датум и место рођења: **7. 7. 1959.**
 - Установа где је запослен: **Филозофски факултет**
 - Звање/радно место: **ванредни професор**
 - Научна, односно уметничка област: **Класичне науке**

2) - Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**
 - Место и година завршетка: **Београд, 1989.**

Магистеријум:

- Назив установе: **Универзитет у Београду – Филозофски факултет**
 - Место и година завршетка: **Београд, 1996.**
 - Место и година одбране: **Београд, 1996.**
 - Ужа научна, односно уметничка област: **Класичне науке**

Докторат:

- Назив установе: **Универзитет у Београду – Филолошки факултет**
 - Место и година завршетка: **Београд, 2006.**
 - Место и година одбране: **Београд, 2006.**
 - Наслов дисертације: **Сенекина римска трагедија и њени хеленски узор**
 - Ужа научна, односно уметничка област: **Класичне науке**

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- **1992–1997. истраживач-приправник, Балканолошки институт САНУ**
 - **1997. истраживач-сарадник, Балканолошки институт САНУ**
 - **1997–2006. асистент, Катедра за неохеленске студије Филолошког факултета у Београду**
 - **2006–2013. доцент, Катедра за неохеленске студије Филолошког факултета у Београду**
 - **2013–2017. доцент, Одељење за класичне науке Филозофског факултета у Београду**
 - **2017– ванредни професор, Одељење за класичне науке Филозофског факултета у Београду**

3) Испуњени услови за избор у звање

редовни професор

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	оцена / број година радног искуства
1	Пристапно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	Кандидат је имао просечну оцену на студентским евалуацијама у претходних 5 година – 4,7 (одличан).
3	Искуство у педагошком раду са студентима	Кандидат има иза себе 27 година рада у настави на Универзитету. Тренутно предаје на основним, мастер и докторским студијама на Одељењу за класичне науке, а држи наставу и на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу. Активно је сарађивао у осмишљавању шест нових предмета на мастер и докторским студијама на Одељењу за класичне науке.

	<i>(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)</i>	Број менторства / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научнонаставног подмлатка	У периоду од 2017. до 2021. године кандидат је као ментор учествовао у одбрани 2 докторска рада (једанпут као ментор), 6 мастер радова (трипут као ментор) и великог броја завршних и дипломских радова. Један мастер рад и један завршни рад награђени су Бранковом наградом Матице српске.
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	Кандидат је био ментор или члан у већем броју комисија за одбрану завршних радова, 2 магистарска и 24 мастер рада. Тренутно је ментор у 3 комисије за израду мастер рада и члан комисије за одбрану 3 мастер рада.
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	Ментор: 1. Јована В. Павловић, „Слово <i>О светим и часним иконама</i> : Прилог проучавању историјата грчког текста и његових српскословенских превода“, 2018, Филозофски факултет у Београду.

		Члан комисије: 1. Мирослав М. Вукелић, „Стварање новогрчког стандардног језика и језик грчко-српске подунавске дијаспоре“, 2007, Филозофски факултет у Београду. 2. Весна Н. Васић – Al Shaikhsalama, „Римска проза у српској преводној књижевности 20. века“, 2010, Филозофски факултет Београду. 3. Душан Ј. Поповић, „Дросила и Харикле – стиховани роман Никите Евгенијана (традиција и иновација у оквирима византијског романа XII века)“, 2010, Филозофски факултет у Београду. 4. Слободанка Пртија, „Античка епистоларна теорија и њени утицаји“, 2011, Филозофски факултет у Београду. 5. Ана Петковић, „Поетика Пиндарових епиникија“, 2012, Филозофски факултет у Београду. 6. Снежана М. Вукадиновић, „Антички мит као историјска метафора у песништву Клаудија Клаудијана“, 2013, Филозофски факултет у Београду. 7. Јелена Д. Капустина, „Стара српска философска терминологија – покушај аналитичке систематизације“, 2016, Филозофски факултет у Београду. 8. Милосав К. Вешовић, „Термини σβῆμα и σάρξ у контексту формирања новозаветне антропологије – историјат, семантичка и компаративна анализа“, 2017, Филозофски факултет у Београду. Члан комисије за одбрану теме доктората: 1. Јована Раденковић, „Елегијско песништво као <i>monumentum</i>: питање односа римских елегичара према свом делу“, 2017, Филозофски факултет у Београду. 2. Наташја Чичић, „Велико Женско, иницијација и јунак. Феноменологија жене као чиниоца у развоју јунака у епско-романеском делу <i>Дигенис Акрита</i>“, 2018, Филозофски факултет у Београду. (ментор) 3. Вукашин Миљковић, „Грчки атицисти у доба просветитељства: темељне идеје, језичка пракса, наставни методи“, 2019, Филозофски факултет у Београду. (ментор) Кандидат је тренутно ментор у два комисијама за израду докторске дисертације.
--	--	---

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51		

	из научне области за коју се бира.		
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (M31, M33, M61, M63)		
9	Објављена два рада из категорије M20 или пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора у звање из научне области за коју се бира.		
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту		
11	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	1	An Outline of an Ontology of the Toy. Belgrade: Faculty of Philosophy, University of Belgrade, 2021, 1–193 (460.000 карактера). ISBN 978-86-6427-195-0 COBISS.SR-ID 52912905 M12
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33	1	„Теофилакт Охридски, дворски панегиричар и црквени посленик“, у: Ниш и Византија (седамнаести међународни научни скуп, Ниш 3–5. јун 2018, зборник радова XVII, ур. Миша Ракоција). Ниш: Град Ниш, Универзитет у Нишу, Православна епархија нишка, Нишки културни центар, 2019, 447–464 (50.000 карактера). M33
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63.	1	„Аристофанове Жабe у необјављеном преводу Милоша Н. Ђурића“, у: Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног (зборник научног скупа одржаног 21. децембра 2017. у САНУ и на Филозофском факултету Универзитета у Београду, ур. Злата Бојовић). Београд: Српска академија наука и уметности, 2021, 177–202 (37.000 карактера). M63
14	Објављена један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. (за поновни избор ванр. проф)		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. (за поновни избор ванр. проф)		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у		

	целини категорије M61 или M63. (за поновни избор ванр. проф)		
17	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира	1	‘One erroneous attribution of <i>Defence of Eunuchs</i> ’, <i>Byzantinische Zeitschrift</i> 112/1 (2019), 193–220 (73.000 карактера). M21
18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51	1	‘Theophylact of Ohrid between the Doukai and the Komnenoi’, in <i>Byzantine Authors and Their Times</i> (ed. Vassiliki N. Vlyssidou). Athens: National Hellenic Research Foundation, Institute of Historical Research, 2021, 223–251 (85.000 карактера). M13
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може, један за један, да замени услов из категорије M51	5	1. (коаутор Б. Крсмановић), ‘Τοῦτό μοι τέλεσον – “Take care of this for me”: Official and Private Communication in the Letters of Theophylact of Ohrid’, у: <i>Гласови и слике. Облици комуникације на средњовековном Балкану (IV–XVI век)</i> (ур. Станоје Бојанин, Љубомир Милановић, Милош Цветковић), Београд: Византолошки институт САНУ, 2020, 93–138 (91.000 карактера). M13 2. ‘Miodrag Mića Stojanović (1934–2020)’, <i>Balkanica</i> 51 (2020), 289–291 (6.800) карактера. M24 3. ‘Aristotle’s Mimesis as a Pedagogical Means (Poet. 1448b7–8)’, in <i>Paideia: The Language and Philosophy of Education</i> , Belgrade: Faculty of Philosophy, University of Belgrade, 2021 (100.000 карактера). M14 (Приложена потврда уредника публикације да ће рад бити објављен) 4. „Мучења светих Ермила и Стратоника“, у: <i>Ермил и Стратоник. Свети ранохришћански мученици београдски</i> (ур. Дубравка Прерадовић). Београд: Балканолошки институт САНУ, 2021, 137–150 (29.500 карактера). M14 5. ‘Fear and Pity? (Arist. Poet. 6, 1449b27–28)’, <i>Lucida Lucida intervalla</i> 50 (2021), 29–41. (26.000 карактера). M24
20	Цитираност од 10 хетеро цитата.	10	1. Јованка Ђорђевић Јовановић, „Неохеленска књижевност у Српском књижевном гласнику“, у: <i>Сто година Српског књижевног гласника: аксиолошки аспект традиције у српској</i>

			књижевној периодици (ур. Станиша Тутњевећ и Марко Недић), Београд: Институт за књижевност и уметност, 2003, 332–340 (стр. 334, фуснота 18) 2. Lucije Anej Seneka, <i>Medeja</i>, s latinskog preveo i beleške napisao Gordan Maričić, Beograd: NNK Internacional, 2012 (стр. 60, фуснота 212) 3. Orsat Ligorio, „Sh. Korčula“, <i>Lucida intervalla</i> 44 (2015), 147–153 (стр. 147) 4. Орсат Лигорио, „Такозвани псеудо-јат у далматској романштини и балканском латинитету (из балканског латинитета VIII)“, <i>Јужнословенски филолог</i> 71, 3–4 (2015), 43–72 (стр. 43) 5. В. Krsmanović – Lj. Milanović, ‘Beards that matter. Visual representations of Patriarch Ignatios in Byzantine art’, <i>Zograf</i> 41 (2017), 25–36 (стр. 10, фуснота 26; стр. 27, фуснота 27; стр. 34, фусноте 57 и 67) 6. Бојана Крсмановић, <i>Евнуси у војном врху Византијског царства (780–1025)</i>, Београд: ЈП Службени гласник, 2018 (Предговор, стр. 16, фуснота 8; стр. 17, фуснота 12; стр. 19, фуснота 16; стр. 20, фуснота 19; стр. 23, фуснота 31; стр. 23, фуснота 32; стр. 24, фуснота 36; стр. 27, фуснота 45; стр. 28, фуснота 46; стр. 28, фуснота 48; III део, стр. 292, фуснота 237; IV део, стр. 427, фуснота 257) 7. Gordan Maričić, <i>Sofokle i njegova Antigona: stvaralac i tragedija kroz vekove</i>, Beograd: NNK Internacional, 2020 (стр. 5, фуснота 2) 8. Irina Deretić, Višnja Knežević, ‘The Number Ten Reconsidered: Did the Pythagoreans Have an Account of the Dekad?’, <i>Rhizomata</i> 8/1 (2020), 37–58 (стр. 55) 9. Ирина Деретић, <i>Смрт и бесмртност у Платоновој филозофији</i>, Београд: Феникс либрис, Невен, 2020 (стр. 227) 10. Илија Марић, <i>У врту мисли. Огледи о српским филозофима и писцима</i>, Београд: Отачник, Бернар, 2020 (стр. 24, 25, 26, 34)
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		
22	Два рада са научног скупа		

	националног значаја објављена у целини категорије M61 или M63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)	8	M12 – 1 M13 – 2 M14 – 2 M21 – 1 M24 – 2

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. - Члан Организационог одбора научног скупа посвећеног академику Милошу Н. Ђурићу „Милош Н. Ђурић – класично наслеђе на размеђи традиционалног и модерног“, одржаног 21. децембра 2017. у САНУ и на Филозофском факултету Универзитета у Београду. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 1. Ана В. Петровић, „Условне конструкције у новогрчком и српском језику“ (магистарски рад), 2007, Филолошки факултет у Београду. 2. Мирослав М. Вукелић, „Стварање новогрчког стандардног језика и језик грчко-српске подунавске дијаспоре“ (докторска дисертација), 2007, Филозофски факултет у Београду. 3. Коста Симић, „Литургијска поезија песникиње Касије и њен словенски превод“ (магистарски рад), 2008, Филозофски факултет у Београду. 4. Виолета Гавриловић, „Апсолутни генитив код Хомера и српско-хрватски преводи хомерских спева“ (мастер рад), 2009, Филозофски факултет у Београду.

	5. Маја Пејчић, „Језик Емануила Роидиса“ (мастер рад), 2009, Филолошки факултет у Београду. 6. Весна Н. Васић – Al Shaikhsalama, „Римска проза у српској преводној књижевности 20. века“ (докторска дисертација), 2010, Филозофски факултет Београду. 7. Душан Ј. Поповић, „Дросила и Харикле – стиховани роман Никите Евгенијана (традиција и иновација у оквирима византијског романа XII века)“ (докторска дисертација), 2010, Филозофски факултет у Београду. 8. Слободанка Пртија, „Античка епистоларна теорија и њени утицаји“ (докторска дисертација), 2011, Филозофски факултет у Београду. 9. Марија Стефановић, „Србија и Грчка у оквиру Источног питања у 19. и почетком 20. века“ (мастер рад), 2011, Филолошки факултет у Београду. 10. Marija Ginda Mutschler, „Реконструкција падежног система у албанском језику“ (мастер рад), 2011, Филолошки факултет у Београду. 11. Бојана Миленковић, „Употреба аориста у савременом српском и албанском језику“ (мастер рад), 2012, Филолошки факултет у Београду. 12. Ана Петковић, „Поетика Пиндарових епиникија“ (докторска дисертација), 2012, Филозофски факултет у Београду. 13. Катарина Русић, „Историјски развој футура у грчком језику“ (мастер рад), 2012, Филолошки факултет у Београду. 14. Тамара Науновић, „Настанак стандардног албанског језика“ (мастер рад), 2012, Филолошки факултет у Београду. 15. Наташа Сладић, „Мотив узиђивања на тлу Балкана са акцентом на песму <i>Зидање Скадра</i> и на песму <i>Мост на Арти</i>“ (мастер рад), 2012, Филолошки факултет у Београду. 16. Снежана М. Вукадиновић, „Антички мит као историјска метафора у песништву Клаудија Клаудијана“ (докторска дисертација), 2013, Филозофски факултет у Београду. 17. Александар Јовановић, „Јован III Ватац и никејски енкомисијаст“ (мастер рад), 2014, Филозофски факултет у Београду. 18. Александар Миленковић, „ΧΛΩΡΟΣ у раној грчкој књижевности (од хомерских епова до Хипократског зборника) – употребе и значења“ (мастер рад), 2014, Филозофски факултет у Београду. 19. Андријана Вучковић, „Заљубљена Федра, мит и драма (Еурипид, Сенека, Расин, Сара Кејн)“ (мастер рад), 2014, Филозофски факултет у Београду. 20. Маја Воларевић, „Сенекин дијалог <i>De constantia sapientis</i>“ (мастер рад), 2014, Филозофски факултет у Београду.
--	--

	21. Наташја Чичић, „Дигенис Акрита – граничар епског и романескног“ (мастер рад, ментор), 2015, Филозофски факултет у Београду. Рад је награђен Бранковом наградом Матице српске 22. Милица Шпадијер, „Петронијев Рим духом и камером Федерика Фелинија: <i>Сатирикон</i> на филму“ (мастер рад), 2015, Филозофски факултет у Београду. 23. Теодора Исаиловић, „Ева, тело и природа у примарној адамолошкој литератури“ (мастер рад), 2015, Филозофски факултет у Београду. 24. Јелена Д. Капустина, „Стара српска философска терминологија – покушај аналитичке систематизације“ (докторска дисертација), 2016, Филозофски факултет у Београду. 25. Станислава Илић, „Новогрчки облик на -ontas (употреба у књижевним текстовима)“ (мастер рад), 2016, Филозофски факултет у Београду. 26. Милица Стојановић, „Жанровско одређење <i>Алексијаде</i>“ (мастер рад), 2016, Филозофски факултет у Београду. 27. Младен Токовић, „Вергилијеве <i>Георгије</i> о природи животиња“ (мастер рад), 2016, Филозофски факултет у Београду. 28. Милосав К. Вешовић, „Термини $\sigma\tilde{\omega}\mu\alpha$ и $\sigma\acute{\alpha}\rho\chi$ у контексту формирања новозаветне антропологије – историјат, семантичка и компаративна анализа“ (докторска дисертација), 2017, Филозофски факултет у Београду. 29. Јован Цвјетичанин, „Теорија рецепције и прозни предговори Марцијалових <i>Епиграма</i> и Стацијевих <i>Гајева</i>“ (мастер рад), 2017, Филозофски факултет у Београду. 30. Никола Голубовић, „Певање приче: Хорацијеве лирске приповести“ (мастер рад), 2017, Филозофски факултет у Београду. 31. Сања Дејановић, „Аристотелова <i>Поетика</i> и четири основна узрока“ (мастер рад, ментор), 2017, Филозофски факултет у Београду. 32. Александар Анђеловић, „Диктис Крићанин и Тројански рат код Јована Малале“ (мастер рад), 2018, Филозофски факултет у Београду. 33. Јована В. Павловић, „Слово <i>О светим и часним иконама</i>: Прилог проучавању историјата грчког текста и његових српскословенских превода“ (докторска дисертација, ментор), 2018, Филозофски факултет у Београду. 34. Катарина Лукић, „Византијски роман о Синтипи и књижевни жанр кнежевског огледала“ (мастер рад, ментор), 2020, Филозофски факултет у Београду. 35. Јелисавета Арсенијевић, „Одисеја сирена: Трансмисија сиренског
--	---

	мотива у европској књижевности новог века“ (мастер рад, ментор), 2021, Филозофски факултет у Београду. 36. Вукашин Миљковић, „Грчки атицисти у доба просветитељства. Темелјне идеје, језичка пракса, наставни методи“ (докторска дисертација, ментор, рад у току) 37. Наташја Чичић, „Велико Женско, иницијација и јунак. Феноменологија жене као чиниоца у развоју јунака у епско-романескном делу <i>Дигенис Акрита</i>“ (докторска дисертација, ментор, рад у току) 39. Јустина Шибул, „‘Хомерско’ и јужнословенско у епској техници Авда Међедовића“ (мастер рад, ментор, рад у току) 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима. - Пројекат бр. 177032 „Традиција, иновација и идентитет у византијском свету“. Пројекат је финансирало Министарство просвете, науке и технолошког развоја, а реализовао га је Византолошки институт САНУ. Пројекат је трајао од 2010. године, а кандидат је био ангажован од 2014–2020. као учесник у реализацији.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. - Представник Одељења у Савету факултета - Представник Одељења у Етичкој комисији факултета 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. - Кандидат је одржао неколико јавних предавања у Хеленској фондацији за културу (2018. године, на тему историје грчког језика у класичном и покласичном периоду; 2019. године, на тему спева <i>Еротокритос</i> критског песника Виценцоса Корнароса; 2020. године, на тему преводилачке поезике проф. Радмиле Шалабалић) - Аутор је превода двеју трагедија Сенекиног драмског корпуса (<i>Едип</i> и <i>Октавија</i>), које су као радио-драме у адаптацији и режији Душана Михаиловића емитоване

	1996, одн. 1997. године у серији „Радиотека“ Драмског програма Радио Београда. - Кандидат написао више рецензија на текстове намењене објављивању у угледним часописима из области филологије, историје и теорије књижевности (<i>Lucida intervalla</i>, <i>Зборник Матице српске за књижевност и језик</i>, <i>Филолошки преглед</i>) 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. - Од 2002. године ангажован на Филолошко-уметничком факултету у Крагујевцу у настави предмета Латински језик 1 и Латински језик 2 (на студијским програмима Шпански језик и хиспанске књижевности и Италијански језик и књижевност). 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

После извршене анализе објављених научних радова и других потврда и показатеља научноистраживачког и педагошког рада јединог пријављеног кандидата на конкурс за редовног професора из уже научне области Класичне науке, Тежиште истраживања Античка и византијска књижевност, др Дарка Тодоровића, **комисија је донела једногласан закључак да** резултати научноистраживачког и педагошког рада др Дарка Тодоровића у периоду од избора у звање ванредног професора својим високим квалитетом представљају значајан допринос науци и струци и да **кандидат испуњава све** формалне и садржинске **критеријуме за избор у звање редовног професора** прописане Законом о високом образовању, „Критеријумима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду”, Статутом Филозофског факултета у Београду и „Правилима о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду”.

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Узимајући у обзир квалитет и резултате у научноистраживачком и наставном раду, сматрамо да професор др Дарко Тодоровић испуњава све услове за избор у више звање. Он својим досадашњим учинком на оба поља испуњава све формално постављене захтеве и доказује да је постигао научну зрелост у разним доменима који чине комплексну дисциплину каква је класична филологија, издвајајући се ширином својих интересовања, озбиљношћу приступа научним проблемима и посвећеним педагошким радом. Задовољство нам је, стога, да Изборном већу Филозофског факултета у Београду предложимо да др Дарка Тодоровића **изабере у звање редовног професора** за ужу научну област Класичне науке, Тежиште истраживања Античка и византијска књижевност.

Место и датум:
7. 2. 2022.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

др Александар Лома,
редовни професор

др Ненад Ристовић,
редовни професор

др Бојана Крсмановић,
научни саветник Византолошког института САНУ

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ЗЈ 05/2-7 бр.
Београд, 01.03.2022. године

На основу члана 21. став 1. тачка 8. Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду („Гласник Универзитета у Београду“ бр. 200/2017 и 210/2019) и члана 210. Статута Универзитета у Београду - Филозофског факултета (Број: 1/26-2 од дана 23.11.2018. године), издајем следећу:

ПОТВРДУ

Др Дарку Тодоровићу, кандидату предложеном одлуком Изборног већа Факултета број ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 319/1-III/2 од дана 25.02.2022. године за избор у звање редовног професора за ужу научну област: Класичне науке, тежиште истраживања: Античка и византијска књижевност, **није изречена мера Јавне осуде за повреду Кодекса професионалне етике** на Универзитету у Београду-Филозофском факултету.

1. Ову потврду доставити надлежном већу Универзитета.
2. О спровођењу ове Потврде стараће се Одсек за правне и кадровске послове.

Доставити:
-Именованом
-Стручној сарадници за радне односе
-Архиви

ДЕКАН ФИЛОЗОФСКОГ ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата: Дарко Тодоровић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 14.01.2022. године
